

Der KOMMUNIST KOMMUNISTI KOMMUNISTEN

Nr. 5 : ONSDAG - MITTWOCH.

HAKKA OG GEVÆRET

På bygget, fabrikkene og åkern vi bygger vår framtid med sang. Vårt land er som blomsten om våren, dets kraft er som elvenes sprang.

Vår fiende ville slå ned oss og knuse Albanias frihet. De kan ikke kue vårt folk. Vårt parti og Enver er med oss.

I ene handa hakka, vi bygger vårt land.

Geværet i den andre, til seierns forsvar.

Vi går fremad, alltid fremad, i ungdommens brigad.

Partiet oss leder til seier fremad.

AUFBAULIED

Fabriken und Acker aufbauen, wir schaffen die Zukunft mit Gesang. Das Volk kann nun wieder aufschauen, die Kraft ist wie des Wasserfalles Klang. Unsere Feinde wollten uns zerschlagen und Albaniens Freiheit vernichten. Sie konnten das Volk nicht verjagen, denn Envers Partei ist mit uns.

Die Hacke in der einen Hand in der andern das Gewehr, so bauen wir das eigene Land und schaffen ein starkes Heer. Wir schreiten vorwärts und voran, die Jugend gegen den Krieg. Die partei fuhr uns immer an, vorwärts zum Sieg.

Der Gesang der Kinder für den Frieden, klingt hell und klar durch das Land. Sie werden die Heimat stets lieben, befreit durch ihrer Eltern starker Hand. Dem Feinde wird es nicht gelingen, das Glück unserer Kinder zu zerstören. Undere stählerne Faust wird sie bezwingen, denn Envers Partei ist mit uns.

Die Hacke ist in der...

INNHold:

- + Presentasjon av Oyggjaframi (m-l)
- + Presentasjon av AKP(m-l)
- + Presentasjon av NKS
- + Presentasjon av Rød Ungdom (Norge)
- + Venskabsarbejdet med Albanien i Danmark
- + Svensk-Albanska Föreningen
- + Albansk-Islandsk Kultursamband
- + Vennskaps- og Solidaritetsarbeidet med Albania i Norge
- + Hakka og Geværet
- + Revolusjonens Røst
- + Svarta Tupp
- + Venskap med Albanien i Finland

INHALTSVERZEICHNIS:

- + Vorstellung über AKP(m-l)
 - + Vorstellung über NKS
 - + Vorstellung über Rote Jugend (Norwegen)
 - + Die Freundschaftsarbeit mit Albanien in Dänemark
 - + Schwedisch-Albanisch Verband
 - + Albanisch-Islandisch Kulturbund
 - + Die Freundschafts- und Solidaritätsarbeit mit Albanien in Norwegen
 - + Aufbau lied
 - + Revolusjonens Røst
 - + Svarta Tupp
 - + Die Freundschaft mit Albanien im Finland
- WIR KONNTEN DEN ARTIKELN ÜBER OYGGJAFRAMI (M-L) LEIDER NOCH NICHT ÜBERSETZEN, ABER WIR HOFFEN IHM MORGEN IN DIE ZEITUNG ZU BRINGEN.

VENNSKAPSARBEIDET MED ALBANIA.

Venskabsarbejdet med Albanien i Danmark.

På initiativ af KFML oprettedes i 1970-71 Venskabsforbundet Danmark-Albanien. Forbundets formål er at styrke venskabet mellem det albanske og det danske folk samt give oplysninger om opbygningen af det socialistiske Albanien.

Et af forbundets vigtigste opgaver har fra starten været at arrangere venskabsrejser til Albanien. Idag findes det flere lokalafdelinger rundt om i landet, som arrangerer møder, studiekredse, lysbilled- og plancheudstillinger om Albanien. Dessuden udgives der centralt fra en avis. Forbundet har i de sidste par år haft en god fremgang i sit arbejde såvel politisk som organisatorisk. KFML har hele tiden haft den politiske ledelsen af forbundet og ser det som en af sine opgaver at udvikle arbejdet yderligere.

~~~~~

SVENSK-ALBANSKA FÖRENINGEN.

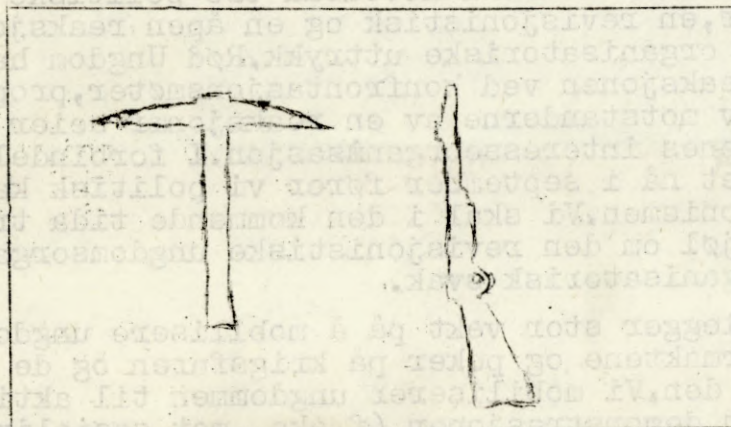
Svensk-Albanska Föreningen bildades 1969 till vilket partiet tog initiativet. Dess uppgift är att utveckla vänskapen mellan det svenska och albanska folket, sprida information om det socialistiska Albanien. Det arrangerar även resor till Albanien.

Svensk-Albanska Föreningen är fortfarande en relativt liten organisation.

~~~~~

ALBANSK-ISLANDSK KULTURSAMBAND.

Ifjor høst gjenreiste marxist-leninistene, i samarbeid med andre radikale bevegelser på Island, det Albansk-Islandske Kultursambandet, som hadde lagget nede i noen år. Sambandet har i vinter holdt presentasjonsmøte, spredd noe lesestoff om Albania, og prøvd å få inn stoff i massemedia. Det har annonsert og gitt tilbud om Albaniaturer i samarbeid med vennskapsforbundene i de andre skandinaviske land.

RØD UNGDOM

Rød Ungdom er ungdomsforbundet til Arbeidernes Kommunistparti(m-l). Vårt politiske grunnlag er m-l-m. Sammen med NKS utgjør Rød Ungdom den kommunistiske ungdomsbevegelsen i Norge. Partiet leder den gjennom sin politiske linje og partimedlemmene i Rød Ungdom. Samtidig er vi en sjølstendig organisasjon som fatter sine egne vedtak og driver sine egne diskusjoner. Rød Ungdom har egen ledelse sentralt og lokalt.

Den nye norske m-l-bevegelsen starta i SUF-ungdomsorganisasjonen til et reformistisk parti (SF). Vi tok navnet SUF (m-l) da vi i 1969 brøyt med SF og stilte oss som oppgave å bygge et nytt revolusjonært kommunistisk parti. Da AKP(m-l) blei stifta i 1973 kunne vi for fullt ta på oss oppgaven å bli ungdommens kommunistiske masseorganisasjon og skiftet navn til Rød Ungdom. Vi mener det er mulig å rekruttere bredt blant ungdommen i Norge idag. Vi stiller ikke like strenge krav til medlemskap som partiet. All ungdom som er enig i vårt program, er villige til å slåss og bli kommunister, kan bli medlemmer. Vi utvikler arbeidsformer som kan aktivisere og skolere vanlig arbeiderungdom. Vi vil skolere folk innfor forbundet. På denne måten når marxismen-leninismen bredt ut blant ungdommen og vil kan være et stort og viktig reservoar og en støtte for partiet.

Vi sprer kommunistiske ideer blant ungdommen gjennom salg av våre aviser Røde Gard og UREDD, løpesedler, hefter, plakater, åpne møter. RG kommer ut hver måned. De to siste nr. har avslørt nynasistene i Norge og har spesialnummer om sosialimperialismen. RG spres til gymnasiaster, yrkesskoleelever og unge arbeidere. UREDD er et spesielt blad for ungdomsskoleelever.

I dag går vi i spissen for ungdommens kamp på arbeidsplassene, skolene og i militærleirene. Spesielt på skolene har dette resultert i store aksjoner og streiker mot statens skolepolitikk. Vi spiller en ledende rolle i Yrkesskoleelevene- og Lærlingenes interesseorganisasjon, og gymnasiastenes organisasjon- i hard kamp mot revisjonister og i åpen åpent reaksjonære. Vi har styrket vårt arbeid blant unge arbeidere den siste tida, men mye står igjen. Rød Ungdom vil mobilisere unge arbeidere til å slåss for klassekamplinja mot klassesamarbeidslinja i fagforeningene. Blant lærlingene har vi reist kravet mot rasering av fagutdanninga, for høyere lønn og bedre boligforhold.

Blant ungdommen finnes det i hovedsak tre politiske strømninger: En revolusjonær, en revisjonistisk og en åpen reaksjonær strømning. Disse har sine organisatoriske uttrykk. Rød Ungdom har ført kamp mot den åpen reaksjonen ved konfrontasjonsmøter, propaganda og organisering av motstanderne av en reaksjonær seier på landsmøtet til gymnasiastenes interesseorganisasjon. I forbindelse med 1. mai og kommunevalget nå i september fører vi politisk kamp mot den moderne revisjonismen. Vi skal i den kommende tida trappe opp denne kampen sjøl om den revisjonistiske ungdomsorganisasjonen er liten og organisatorisk svak.

Rød Ungdom vil legge stor vekt på å mobilisere ungdommen til kamp mot de to supermaktene og peker på krigsfaren og de perspektiver som følger av den. Vi mobiliserer ungdommen til aktiv anti-imperialisme gjennom demonstrasjoner (f.eks. mot sosialimperialismen og invasjonen i Tsjekkoslovakia 21. aug.) og aksjoner (f.eks. innsamling av underskrifter for at den norske regjeringa skal anerkjenne PRR og GRUNC).

FREUNDSCHAFTSARBEIT MIT ALBANIEN.

Die Freundschaftsarbeit mit Albanien in Dänemark.

Auf die Initiative der KFML wurde 1970-71 die Freundschaftsverein Dänemark-Albanien gegründet. Das Ziel der Freundschaftsverein ist die Freundschaft zwischen das albanische und das dänische Volk zu stärken, sowie Informationen über die Aufbau des sozialistischen Albanien.

Einer der wichtigsten Aufgaben ist bereits von der Gründung die Arrangierung von Freundschaftsreisen nach Albanien gewesen. Heute gibt es mehreren Lokalabteilungen mehreren Stellen im Land, die Versammlungen, Studienkreise, Lichtbild- und Wandbildausstellungen über Albanien. Weiter wird eine zentrale Zeitung publiziert. Die Freundschaftsverein hat den letzten Paar Jahren grosse Erfolge in ihre Arbeit gehabt, sowie politisch wie organisatorisch. Die KFML hat immer die politische Leitung der Freundschaftsverein gehabt, und haltet es als eine seiner Aufgaben die Arbeit weiter zu entwickeln.

~~~~~

DIE SCHWEDISCHE- ALBANISCHE GESELLSCHAFT:

Die Schwedisch-Albanische Gesellschaft ist 1969 gegründet worden durch die Initiative der Partei. Ihre Aufgabe ist die Freundschaft zwischen das Schwedische und das Albanische Volk auszuwickeln, Informationen über das sozialistische Albanien zu verbreiten. Reisen nach Albanien werden auch arrangiert.

Die Schwedisch-Albanische Gesellschaft ist fortführend eine relativ kleine Organisation.

~~~~~

ALBANISCH-ISLÄNDISCHE BUND

Letzten Herbst haben die Marxisten-Leninisten, im Zusammenarbeit mit andere radikalen Bewegungen auf Island das Albanisch-Isländisches Bund wiedergegründet, eine Organisation die inaktiv einige Jahren gewesen war. Das Bund hat diesen Winter eine Präsentationsversammlung gehalten, Lektüre über Albanien verbreitet und versucht, Informationen in den Massenmedien zu veröffentlichen. Das Bund hat annonciert und Angebote veröffentlicht über Albanienreisen, im Zusammenarbeit mit den Freundschaftsvereinen der anderen Skandinavischen Ländern.

KOMMUNISTISCHE STUDENTENBUND NORWEGENS

Das Norwegische Kommunistische Studentbund ist das Studentenbund der AKP(m-l). NKS wurde am Frühling 1973 gebildet, wenn die Studentgruppen in Roter Jugend als eigene Organisation aussepariert wurden. NKS ist, nach norwegischer Verhältnisse, eine ziemlich grosse Organisation, mit Abteilungen über dem ganzen Land. Das Bund nimmt in mehreren studentpolitischen Organen teil, als Studentenschäfte, die Studentunion Norwegens, lokale Studentparlamente, Student- und Schülerauswähle, und ist die (dominierende) hervorragende Organisation auf der "linkse Seite" bei den Universitäten und Hochschulen in Norwegen.

NKS basiert seine Arbeit auf AKP(m-l)s Programmen, Linien und Beschlüsse, samt auf dem Plattform des NKS. Das Bund strebt, eines kommunistische Massenorganisation für die norwegischen Studenten zu werden. Unter den wichtigsten Aufgaben des Bunds sind diese:

- Kämpfen um die Arbeiterklasse und die Studenten zu vereinigen. Dies gilt sowohl die führende Rolle der Arbeiterklasse in der Revolution zu propagieren, als Stütze zu dem Tageskampf der Arbeiterklasse, z.b. im Verbund mit Streiken zu geben. Der Verband nimmt in einer umfassende Stützearbeit teil.

- kämpfen um die Kenntnisse der Marxismus-Leninismus- die Gedanken Mao Tse-tungs unter den Studenten zu verbreiten, und Studenten zur Mitgliedschaft in AKP(m-l) zu schulen.

- Teilnehmen und leiten die Studenten in Ihrem Tageskampf gemäss den Interessen der Studentmajoritäts. Dies gilt sowohl im Kampf für ekonomischen Forderungen als Kampf für bessere Arbeitsverhältnisse, Unterrichtung, usw.

AKP(m-l) hat eigene Abteilungen auf die meisten Plätze, wo NKS organisiert ist, und Mitglieder von AKP(m-l) arbeiten aktiv in NKS. NKS wurde aus Rote Jugend separiert um eine separate Leitung von der kommunistischen Studentbewegung zu ermöglichen, in die besondere taktischen Situation, die es unter den Studenten gibt. Die Etablierung von NKS als eigene Organisation, hat grosse Fortschritte für die kommunistische Studentbewegung in Norwegen bedeutet.

NORGES KOMMUNISTISKE STUDENTFORBUND.

Norges Kommunistiske Studentforbund er AKP(m-l)s studentforbund. NKS ble dannet våren 1973, da studentlagene i Rød Ungdom blei skilt ut som egen organisasjon. NKS er etter norske forhold en temmelig stor politisk studentorganisasjon, med avdelinger over hele Norge. Forbundet tar del i en rekke studentpolitiske organer som studentersamfunn, Norsk Studentunion, lokale studentting, student og elevutvalg, og er den dominerende organisasjonen på venstresida på de høgre lærestedene i Norge.

NKS baserer sitt arbeid på AKP(m-l)s programmer, linjer og vedtak samt på NKS' plattform. Forbundet strever etter å bli en kommunistisk masseorganisasjon for norske studenter. Blant forbundets viktigste oppgaver er disse:

- Å kjempe for å forene studentene med arbeiderklassen. Dette gjelder såvel å propagandere arbeiderklassens ledende rolle i revolusjonen som å yte støtte til arbeiderklassens dagskamp - f.eks. i samband med streiker, der forbundet deltar i et omfattende støttearbeid ved lærestedene.

- Å kjempe for å spre kunnskap om marxismen - leninismen Mao Tsetungs tenkning blant studentene, og for å skolere studenter til medlemskap i AKP(m-l)

- Å ta del i og lede studentene i dagskampen i samsvar med flertallet av studentenes interesser. Dette gjelder såvel i kamp for økonomiske krav, som kamper for bedre arbeidsforhold, bedre undervisning o. likn. AKP(m-l) har egne avdelinger de fleste steder der NKS er organisert, og medlemmer av AKP(m-l) arbeider aktivt i NKS. NKS ble skilt ut fra Rød Ungdom for å muliggjøre en særskilt ledelse av den kommunistiske studentbevegelsen i den spesielle taktiske situasjon som råer blant studentene. Utskillelsen av NKS som egen organisasjon har betydd en stor framgang for den kommunistiske studentbevegelsen i Norge.

VENNSKAPS- OG SOLIDARITETSARBEIDET MED ALBANIA I NORGE.

Vennskapssambandet Norge-Albania ble løsrevet fra revisjonistenes grep høsten 1969. Intil da hadde organisasjonen bare eksistert på papiret...

Frå 1970 har Vennskapssambandet arrangert studie og ferieturer til Albania. Nå arrangeres det 6-8 turer i året, med flere hundre deltakere. Antallet øker fra år til år.

Sambandet har arrangert flere åpne møter og festmøter, blant annet med den albanske ambassadøren til Sverige og Norge. Det gis ut en nyhetsbulletin og brosjyrer.

Det er enda svakheter i solidaritetsarbeidet med Albania, fordi organisasjonen er lite utbygd.

REVOLUSJONENS RØST.

Gi meg de rene og ranke, de faste og sterke menn,
de som har tålmod og vilje og aldri i livet går hen
og selger min store tanke, men kjemper til døden for den.

Gi meg de kolde og kloke som kjenner min virkelighet.
Bedre enn mange som sier de tror, trenger jeg noen som vet.
Intet er mere som skrift i sand enn løfter om kjærlighet.

Gi meg de bitre og steile som ikke har frykt i sitt blikk.
Gi meg de gudløse, stolte som ikke har trang til mystikk,
men dristig vil skape en himmel her etter sin egen skikk.

Gi meg de brennende hjerter som ikke gir tapt for tvil,
som ikke kan kues av mismot og trues av sorger til hvil,
men møter hver seier, hvert nederlag med det samme usårlige smil.

Ja, gi meg de beste blant dere, og jeg skal gi dere alt.
Ingen kan vite før seieren er min hvor meget det virkelig gjaldt.
Kan hende det gjelder å redde vår jord.
De beste blant dere er kalt.

Rudolf Nilsen.

Revolusjonens røst ble skrevet av den store norske proletar-
tardikteren Rudolf Nilsen. "Die Stimme der Revolution" ist
von der grosse norwegische Proletardichter Rudolf Nilsen
(1929 gestorben) geschrieben worden

SVARTA TUPP

//: Svarta tupp nær du hørs gala, blir det mørkt natten ær
inne.

Men nær den røde tuppen gal då gryr morgonens timme //:

Refrang:

Vind, vinden ska føra
bort min sang om jag sagt vad ingen får høra
Vind vad ska vi göra
Vinden ger jag min sang som ingen får høra

Och de møts på en arena, næbb mot næbb mitt før varandra.
Sporre av jærn har den ene men sitt mod æger den andra.
Vind...

Svarta tupp, tror du du vunnet? Sag mig vem slipade sporren?
Den røde tuppen har aldrig døtt, ni møts kanske i morgon.
Vind...

Svarta tupp, tupp svart som natten, snart blir din tid att
förblöda. Den svarta tuppen ær kanske stor, men segrar ej
över den röda.
Vind...

Spansk motståndssång. Spanisches Widerstandslied

FØROYAR

Areal: 1399 km²

Befolkningstal:

ca. 40.000.

Færøerne er en nation med eget sprog og egen kultur. Politisk er de "en selvstyrende del af det danske rige."

Vi vil her fortælle lidt om den politiske situation på Færøerne og om OFML.

Hjemmestyreloven.

Hjemmestyreloven omhandler forholdet mellem Færøerne og Danmark. Den blev vedtaget i 1948, efter en folkeafstemning i 1946 om Færøernes forhold til Danmark. Resultatet af folkeafstemningen var flertal for et selvstændigt Færøerne. Men dette ville den danske regering ikke acceptere og vi fik i stedet Hjemmestyreloven.

Den giver de færøske myndigheder bestemmelsesret over en del områder (som Færøerne dermed også skal betale). Men de fleste af disse områder er af ingen eller kun lille politisk betydning. Hjemmestyreloven kræver, at alle sager vedrørende Færøerne skal forelægges det færøske lagting til udtalelse, før den endelige beslutning bliver taget, men de danske myndigheder har den endelige bestemmelsesret over så at sige alle områder af virkelig politisk betydning.

Hjemmestyreloven indeholder teoretisk mulighed for, at de færøske myndigheder kan overtage en del af disse områder, mens de vigtigste politiske områder ikke kan overtages. Blandt disse er valuta-, militær- og udenrigsforhold.

Hjemmestyreloven er en dansk folketingslov, som til enhver tid kan ændres eller aftages af et flertal i det danske folketing.

NATO.

USA-imperialismens indflydelse på Færøerne går gennem NATO.

I 1948 blev Færøerne sammen med Danmark indlemmet i NATO, uden at det færøske lagting fik noget at vide om dette.

Sidst i 50'erne var forberedelserne til opførelse af en radarstation uden for Tórshavn godt i gang, uden at det færøske lagting fik noget at vide. Først da selve bygningen af stationen var påbegyndt, fik færinger noget at vide om dette, nemlig at radarstationen udelukkende skulle bemannes af civile og bruges til fredelige formål som f.eks. eftersøgning af skibe i havsnød og i forsvaret af fiskerigrænsen.

Men i virkeligheden er radarstationen et led i USAs Early Warning - kæde, verden over. Radarene kan kun bruges til at observere fly med. Stationen er bemannet af danske værnepligtige og officerer.

Der har hele tiden været og er stadig stor modstand blandt folket mod at NATO er på Færøerne, og at Færøerne er i NATO. Det færøske lagting har adskillige gange, sidst i 1970, med stort flertal besluttet at der ikke skal findes noget udenlandsk militær på Færøerne i fredstid, og at NATO skal ud af Færøerne. Den danske regerings svar på disse krav og beslutninger er, at Færøerne ikke har nogen ret til at bestemme i udenrigspolitiske forhold.

EEC.

Den danske regerings oprindelige planer vedrørende Færøerne var, at vi uden videre skulle følge med Danmark ind i EEC.

Men der opstod en temmelig stærk modstand blandt folket, først og fremmest takket være Folkebevægelsen mod EEC, hvori OFML havde en ledende rolle.

Lagtinget besluttede i 1973, at Færøerne skal være uden for EEC. Så formelt er vi udenfor men p.g.r.a. rigsfællesskabet med Danmark er vi reelt med i EEC.

FØROYAR (fortsettelse) (ø=, /æ= ./å=æ/, =ø)

Den politiske situation i dag

De fær, ske politiske partier af betydning er: Javnaðarflokkurin - det socialdemokratiske partiø for at bevare rigsfællesskabet med Danmark Tjóðveldisflokkurin - det republikanske partiø som også er socialdemokratiske Fólkaflokkurin - borgerligt selvstændighedspartiø Sambandsflokkurin - reaktionært

Fra 1966 til 1974 var der socialdemokratiske parti i landsstyret sammen med Sambandspartietø Det socialdemokratiske parti brugt Sambandspartiet som grund forø at der i dette tidsrum ikke blev gennemført nogle sociale reformer og forbedringer for arbejderklas en

Mens det republikanske parti i denne tid var i oppositionø omtalte det sig som arbejderne og fiskernes partiø og det satte mange rigtige krav i kampn for ,get national selvstændighedø udvidelse af fiskerigrænsen og i arbejderne og fiskernes dagskravø Da det republikanske parti i januar 1975 dannede landsstyre sammen med det socialdemokratiske parti og Folkepartietø satte de fleste progressive store forhåbninger til det nye landsstyreø hvor de to socialdemokratiske partier for første gang er i flertalø Men allerede nu har det nye landsstyre fuldstændigt svigtet disse forhåbningerne Det har svigtet arbejderne ved at lave en ny dyrtidsreguleringø der langt fra opfylder arbejderne kravø fiskerne ved direkte at gå imod deres krav om højere fiskepriser og gymnasieeleverne og studenterne ved ikke at anerkende deres ret til at benytte fær, sk til studentereksamenø

Det er først og fremmest arbejdere og fiskereø der nu flers sig fuldstændig svigtede af de to socialdemokratiske partier og af parlamentarismen som sådanø

Det vil siges at der er et stort tomrum i fær, sk partipolitik. Dette arbejder OFML for at opfylde ved at arbejde for dannelsen af et kommunistisk partiø der kan lede arbejderne og fiskernes kamp for dagskravenø selvstændighed og socialismeø

OYGGJAFRAMI MARK-LENINISTAR (OFML).

Der har aldrig været noget kommunistisk parti på Fær,erneø I 1963 blev organisationen Oyggjafrazi dannet af fær, ske studenter i K,benhavnø Den var en bred socialistisk organisationø der mest virkede som diskussionsklubø De udgav bladet "Framin"ø I 1968 blev en afdeling af Oyggjafrazi dannet i Tórshavnø Kort efter gik en marxist-leninistisk fraktion i gang med at omdanne Tórshavn-afdelingen fra den brede socialistiske organisation med et lavt organisatorisk niveauø til en konsekvent partibyggende organisation på marxismen-leninismen-Mao Tsetungtænkningens grundø

På en kongres i 1972 var dette mål nåetø De gamle medlemmer var enten gledet ud eller blevet marxist-leninisterø og der var kommet mange nye medlemmerø Oyggjafrazi deltes i to organisationer: F,royskir Sosialistar (FS) i K,benhavnø der fortsatte i samme spor som den gamle Oyggjafraziø og OFML på Fær,erneø På kongressen i 1972 satte OFML skoling af kadre som sin interne hovedopgavø Udover at deltage i klassekampen brugte OFML tiden frem til den næste kongres i mars 1975 til at afklare forskellige ø opportunistiske ideerø På kongressen i 1975 udarbejdede OFML 5 vejledende paroler for arbejdet: Satte studier i centrum for alt arbejdetø Konsolidere og udbygge den demokratiske centralismeø Slå r,dder i arbejderklassenø Lede Folkebevægelsen mod EEC frem til nyt angreb på imperialismenø Udgive en kommunistisk arbejderavisø

Revisionisme. I juli 1975 blev Fær,ernes Kommunistiske parti stiftetø Lederen for det er en revisionistø der har været på partiskole i Moskvaø "Partiet" er meget lille og uden betydning.

ROTE JUGEND

Die Rote Jugend Norwegens ist das Jugendbund des Kommunistischen Arbeiterpartei (m-l) Norwegens. Gemeinsam mit dem Kommunistischen Studentenbundes Norwegens bildet die Rote Jugend die kommunistische Jugendbewegung Norwegens. Die Partei leitet die Organisation durch seine politische Linie, und die Parteimitglieder in der Rote Jugend. Ansehn Zeit ist wir eine selbständige Organisation die seine eigene Beschlüsse fasst und seine eigene Diskussionen führt. Die Rote Jugend hat seine eigene zentrale und lokale Leitung.

Die neue norwegische Marxist-leninistische Bewegung hat ihre Anfangspunkt in der SUF (Sozialistischen Jugendbundes), die Jugendorganisation einer reformistischen Partei, (die Sozialistische Volkspartei-SF) Wir haben die Name SUF (m-l) 1969 angenommen, als wir mit der SF gebrochen haben. Wir haben uns dann die Aufgabe gestellt, eine neue revolutionäre Kommunistischen Partei. Als die AKP (m-l) 1973 gegründet worden war, könnten wir uns die Aufgabe vollständig widmen, die kommunistischen massenorganisation der Jugend zu werden, und haben unsere Name in die Rote Jugend geändert. Wir behaupten, dass es möglich ist, breit unter die Jugend in dem heutigen Norwegen zu rekrutieren. Wir stellen nicht so strenge Aufnahmebedingungen um Mitglied zu werden wie der Partei. Jede Jugend, der in unserem Program übereinstimmt, willig ist zu kämpfen und Kommunist zu werden, Mitglied werden kann. Wir auswickeln Arbeitsformen, die die Arbeiterjugend aktivieren und schulen können. Wir wünschen eine Schulung von Genossen binnen dem Bund. Auf dieser Weise erreicht der Marxismus-Leninismus breit unter der Jugend, und wir können ein wichtiges und grosses Reservoir und eine Stütze für die Partei sein.

Wir ausbreiten kommunistische Ideen unter der Jugend durch verkauf von unseren Zeitungen Røde Garde und Uredd, Flugblättern, Broschüren, Plakate, Offene Veranstaltungen. Røde Garde ist monatlich publiziert. Die zwei letzten Ausgaben haben Norwegens neonazis enthüllt und hat eine Sonderausgabe über den Sozialimperialismus. Die Rote Garde ist unter Gymnasiasten, Fachschülern und Jungarbeitern. Uredd ist eine Sonderzeitung für Mittelschüler.

Heute stehen wir in der Spitze des Kampfs des Jungs auf die Arbeitsplätze, die Schulen und in den Militärkasernen. Besonders auf die Schulen hat diese Arbeit in grosse Aktionen und Streiks gegen die Schulpolitik der Staat resultiert. Wir spielen eine leitende Rolle in der Interesseorganisation der Fachschüler und Lehrlinge, und in der Organisation der Gymnasiasten, im harten Kampf gegen Revisionisten und offene Reaktionäre. Wir haben unsere Arbeit unter jungen Arbeitern die letzte Zeit gestärkt, aber es gibt noch viele zu tun. Die Rote Jugend will die jungen Arbeitern mobilisieren, für die Klassenkampflinie und gegen die Klassenzusammenarbeitslinie binnen der Gewerkschaften zu kämpfen. Unter die Lehrlinge haben wir die Forderung gestellt, gegen die Rasierung der Fachausbildung, für höhere Lohn und bessere Wohnungsverhältnissen.

Unter der Jugend gibt es in der Hauptsache drei politische Strömungen: Eine revolutionäre, eine revisionistische und eine offene reaktionäre Strömung. Diese haben alle ihre organisatorische Ausdrücke. Die Rote Jugend haben den Kampf gegen die offene Reaktion durch Konfrontationsversammlungen, Propaganda und die Organisierung von den Gegnern einer reaktionären Sieg auf Der Kongresse der Interessenorganisation der Gymnasiasten. Im Verbindung mit der Mobilisierung für den 1. Mai und die Kommunalwahl diesen September, führen wir ein politischer Kampf gegen den modernen Revisionismus. Wir werden diesen Kampf in die kommende Zeit erstärken, obwohl die revisionistische Jugendorganisation klein und organisatorisch schwach ist.

Rote Jugend (fortsetzung)

Die Rote Jugend liegt grosse Gewicht daran, die Jugend zur Kampf gegen die zwei Supermächte zu mobilisieren, und deutet auf der Kriegsgefahr und die daran folgenden Perspektiven. Wir mobilisieren die Jugend zur aktiven anti-imperialismus durch Demonstrationen (wie zum Beispiel gegen der Sozialimperialismus und die Invasion der Tschechoslovakien den 21. August) und Aktionen (beispielsweise Einsammlung von Unterschriften für die Anerkennung der Provisorischen Revolutionären Regierung Sud-Vietnams und die G._runk.).

Vänskap med Albanien i Finland.

- o Samfundet Finland-Albanien er ~~XXX~~ en enhetsfront, vars oppgitt er att ge kunskap om Albanien och främja vänskapen mellan de finska och albanska folken.
- o Alla som er intresserade kan bli medlemmar, även sådana som inte er enige i alla frågor vad det galler albanien.
- o Samfundet blev stiftat år 1971 och har nu 500 medlemmar. Vi försöker att utveckla det till en bred enhetsfront på samma sätt som vi har lyckats göra med samfundet Finland-Kina, som redan idag har över 10.000 medlemmar.
- o Samfundet organiserar bl.a. möten, utställningar, basarer och resor till Albanien. Det publicerar informationsbulletiner och häften om Albanien's politik, kultur och det socialistiska uppbygget i Albanien.

Die Freundschaft mit Albanien im Finland.

- o Die Gesellschaft Finland-Albanien ist eine Einheitsfront, deren wichtigste Aufgabe Kenntnisse über Albanien zu geben ist, und die Freundschaft zwischen den Finnischen und Albanische völker zu befördern.
- o Jeder der interessiert ist kann Mitglied werden, auch diese die nicht in allen Fragen über Albanien übereinstimmen.
- o Die gesellschaft wurde in 1971 gebildet und hat jetzt 500 Mitglieder. Wir versuchen die Gesellschaft zu eine breite einheitsfront auszuwickeln, gleichwie wir mit der Gesellschaft Finland-China gemacht haben. Diese Gesellschaft hat bereits über 10.000 Mitglieder.
- o Die gesellschaft organisiert unter anderem Zusammenkünfte, Ausstellungen, Basare und Reisen nach Albanien. Sie veröffentlicht Informationsbulletine und Hefte über die Politik, Kultur und sozialistische Aufbau Albanien's.

AKP (m-1)

Målsetting

AKP(m-1) er det norske proletarietets parti som bygger på marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning anvendt på norske forhold. Partiet arbeider etter den demokratiske sentralismens prinsipper og søker å anvende masselinja.

Partiets første strategiske målsetting er å leda den sosialistiske revolusjonen i Norge, som er en del an den verdensrevolusjonen som vil føre til kommunisme i hele verden.

Denne revolusjonen må ledes av proletariatet i nær allianse med de arbeidende bøndene og fiskerne, som igjen samler rundt seg de andre arbeidende og progressive laga (studerende ungdom og progressive intellektuelle, progressive fra bysmåborgerskapet osv.) Forutsetninga for revolusjonen er en enhetfront og en folkeher.

Fienden som denne revolusjonen skal styrke er det norske monopolborgerskapet (som har statsmakta), dens allierte og lakeier (omfatter både hoveddelen av det ikke-monopolistiske borgerskap og monopolkapitalens redskaper som reaksjonære offiserer, stats-tjenestemenn, politikere osv.) Det norske monopolborgerskapet er sjøl imperialistisk, men som en liten og svak imperialist støtter det seg på utenlandske imperialistiske stormakter og underordner seg dem (etter krigen spesielt USA). Revolusjonen i Norge må gjøre slutt på all imperialistisk innflytelse i Norge og vil sikkert bli møtt med intervensjon fra supermaktene.

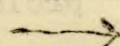
Den norske voldsmakta er høyt utvikla. Den norske kapitalismen er døende kapitalisme, med stadig sterkere statsmonopolkapitalistiske trekk. Dette utelukker noen annan form for revolusjon i Norge enn en voldelig revolusjon som fullstendig knuser den gamle statsmaskina (og ikke anvender seg av den) og i ett slag, uten mellomstadier, oppretter proletarietets diktatur og sosialismen.

Nå, som det er klart at en imperialistisk verdenskrig er sannsynlig, blir det en stadig mer sentral oppgave for partiet å forberede massene på krigsutbrudd og imperialistisk overfall. Ved et imperialistisk overfall fra en eller begge supermaktene, (evt. i allianse med mindre imperialistiske land som Vest-Tyskland, England Frankrike) vil hoveddelen av det norske monopolborgerskapet og hoveddelen av hæren svikte forsvaret av den norske nasjonen. Ved et imperialistisk overfall (eller pro-imperialistisk kupp) er det partiets oppgave å heve det nasjonale forsvarets og antifascismens fane og utløse en nasjonal-revolusjonær folkekrig. Det er videre partiets oppgave å kjempe for at statsmakta gjennom en slik folkekrig ikke blir tildelt monopolborgerskapet, men erobres av proletariatet.

Etter som sosial-imperialismen er den mest sannsynlige angriperen, er kampen mot sosial-imperialismen nå nær forbundet med den første strategiske oppgave for det norske proletariatet.

Arbeid

Partiet deltar i den daglige klassekampen for å høyne massenes politiske nivå, vinne deres tillitt og styrke partiet kvantitativt og kvalitativt (lære av massens, knytte bånd til massene).

AKP (forts)

Partiet deltar i massekampen på mange forskjellige måter. Kamp for økonomiske krav, kamp for borgerlig-demokratiske rettigheter, anti-imperialistisk arbeid, kamp mot supermaktene og andre imperialister i Norge osv. Dette samsvarer med masselinja og Formann Maos parole om "tjen Folket"

Partiet arbeider i fabrikkene, boligdistriktene, blant kvinnene, studenter og annen ungdom osv. Partiet arbeider i fagforeninger og andre masseorganisasjoner, både gamle og nye som er vokst fram i samband med det progressive oppsvinget de siste 10 år. Samtidig som partiet deltar i massekampen, slår AKP(m-l) fast at dette arbeidet i seg sjøl ikke er tilstrekkelig. Om det føres isolert kan det føre til økonomisme, reformisme og revisjonisme.

Den sosialistiske revolusjonen står ikke på dagsordenen i Norge, i den betydning at det ikke foreligger en revolusjonær situasjon. Men propagandaen og agitasjonen for den sosialistiske revolusjonen står definitivt på dagsordenen. Det er nødvendig å forbinde deltakelsen i dagskampen med politisk kamp for å utbre kommunismen, for å avsløre den borgerlige parlamentarismen, sosial-demokratiet og revisjonistene, for å propagandere for den væpnete revolusjonen og folkekrigen mot imperialistene, for å utvikle forståelsen for faren fra supermaktene.

AKP(m-l) har hatt framgang i å forene dagskampen med kampen for å revolusjonere massene, med det finnes fortsatt viktige feil og mangler i partiets arbeid når det gjelder dette.

Kampen mot sosialdemokrati og revisjonisme

I Norge kan revolusjonen umulig seire og klassekampen umulig vinne framgang uten at sosialdemokratiet og revisjonismen nedkjempes. Oppportunismen i arbeiderbevegelsen og arbeiderklassen er den politiske hovedstøtten for monopolkapitalens diktatur i Norge. Samtidig er de viktigste opportunistiske retningene nær forbundet med de to supermaktene.

Hoveddelen av proletariatet i Norge støtter fortsatt høyre-sosialdemokratiet (DNA) som etter 1945 har fungert som USA-imperialismens viktigste støttet i Norge.

De forskjellige revisjonistgruppene i SV-blant dem det lille NKP-støtter sosialimperialismen. NKP står fram som et reint quislingparti for sosial-imperialismen som vil bli meget fa lig i tilfelle et sosial-imperialistisk angrep.

Kampen mot disse retningene må føres for å avsløre at de ikke er "progressive retninger med feil", men tvert i mot spesielt farlige reaksjonære retninger som maskerer seg med radikal å magogi. Dette er også nødvendig for å vinne de ærlig og subjektivt progressive mennesker som føres bak lyset av dem.

AKP(m-l) fører kampen gjennom propaganda (teoretiske avsløringer) men også gjennom agitasjon (avsløre deres reaksjonære politikk fra tilfelle til tilfelle) gjennom å bekjempe deres innflytelse i fagforeninger, masseorganisasjoner osv.

Resultater av AKP(m-l)s kamp.

AKP(m-l) er ennå et forholdsvis lite og nytt parti som er ved begynnelsen av sitt arbeid. Partiet har viktige feil. Blant dem kan nevnes: Utilfredsstillende skoleringsnivå, for dårlig kjennskap til marxismens klassikere. Partiets sikkerhetsarbeid er utilstrekkelig. Det har også viktige mangler i sitt arbeid i storindustrien. Det er kommet kort i arbeidet med bønder og fiskere. Politisk er høyrefaren i partiet for svak mot den moderne revisjonismen, undervurderinga av proletariatet.

AKP (m-1) - (Førtsettelse)

Partiet har likevel vunnet en del resultater. Det har spilt en sentral rolle i en rekke streikekamper og i støttearbeidet for dem. Dettø har gjort partiets navn respektert også blant arbeidere som ellers ikke støtter vår politikk. Det har vunnet seire over revisjonister og sosialdemokrater i studentverdenen, enkelte fagforeninger osv. Det har vunnet viktige framganger i ungdomsarbeidet. Det har i snart 10 år vært det eneste partiet som har støttet anti-imperialistisk solidaritetsarbeid.

1. mai i år deltok partiet i frønt-demonstrasjoner som retta seg mot regjeringa, mpt de to supermaktene, støttet frigjøringsbevegelsene, tok opp sentrale krav i klassekampen osv. Slike demonstrasjoner blei holdt over 100 steder i Norge. I de tre største byene og i en rad andre byer var det demonstrasjoner større enn alle andre demonstrasjoner tilsammen. I Oslo deltok 1200 på SVs møte, 3500 deltok i demonstrasjon organisert av DNA og ledere i SVP. 8200 deltok i den demonstrasjonen partiet støttet. Dette er viktige seire, men de får ikke overskygge at vi fortsatt er et lite parti med relativt begrenset innflytelse.

Partiets framganger har likevel ført til att borgerskapet ser på AKP som en trussel. Dette skerpes nå av revisjonistenes vanskligheter. Marxist-leninister ("SUF" "maoister") har alt to ganger vært bland "fienden" i hemmelige militærøvelser. En fascistisk gruppe på et par hundre mann har oppsatt som samler våpen og forbereder attantater mot partiet. En intens pressehets mot partiet er innledet. Det føres kampanjer fra kapitalistene og sosialdemokratene for å sparke partimedlemmer fra industrien. Riksadvokaten har offentlig uttalt at "venstre-ekstremistene" bryter straffloven. Stt dette er forberedelser for angrep på partiet og mulig forbud. Til dette føyer seg revisjonistene, som karakteriserer oss som "fascister" og "Gestapo-agenter". Vi veit at social-imperialistene følger vårt arbeid nøye og gir NKP direktiver om åssen det skal forholde seg til AKP. Sovjetiske ambassadefunksjonærer filmet demonstrasjonen på 6-årsdagen for invasjonen i Tjekkosllovakia, 21 august 1974.

Alt dette ser vi som uttrykk for at vi har oppnådd en del og er på rett vei.

**FAREM FOR
EN NY VERDENS-
KRIG**

Die AKP (m-l)

Ziele.

Die AKP(m-l) ist die Partei des norwegischen proletariats, die auf der marxismus-leninismus Mao Tsetungs Gedanken, an norwegischen Verhältnisse angewandt, baut. Die Partei folgt die Prinzipien den demokratischen Zentralismus und versucht die Massenlinie anzuwenden.

Der erste strategische Ziel der Partei ist die sozialistische Revolution in Norwegen zu führen als ein teil der Weltrevolution die zum Kommunismus in der ganz Welt führen wird.

Diese Revolution muss von der Proletariat in einem nahen Bund mit den arbeitenden Bauern und Fischern geleitet werden. Das Proletariat sammelt um sich die anderen arbeitenden und fortgeschrittenen Schichten (Studenten, Schuler und fortgeschrittliche Intellektuelle, fortgeschrittliche Teile der Kleinbourgeoisie der Städte usw.) Die Bedingungen einer Revolution, sind eine Einheitsfront und eine Volkarmee.

Der Feind dieser Revolution ist die norwegische Monopolbourgeoisie (die den Staatsmacht besitzt), ihre Verbündeten und Lakajen (d.h. sowohl der Hauptteil der nicht-monopolistischen Bourgeoisie und die Gerate des Monopolkapitals wie reaktionäre Offiziere, Staatsbeamte, Politiker usw.) Die norwegische Monopolbourgeoisie ist selbst imperialistisch, aber als ein kleiner und schwacher Imperialist stützt er sich auf ausländischer imperialistischen Grossmächte und untergehen sich ihnen (nach dem Kriege besonders USA). Die Revolution in Norwegen muss jeden imperialistischen einfluss in Norwegen abschaffen und wird sicherlich eine Supermachtintervention auslösen.

Der gewalapparat Norwegens ist hoch entwickelt. Der norwegische Kapitalismus, mit stets stärkeren statsmonopolkapitalistischen Züge. Das bedeutet, dass eine Revolution in Norwegen nur eine gewaltige Revolution sein kann, die vollständig den alten Staatsapparat Zerslagt (und sich nicht davon benutzt) und in einen schlag, ohne zwischenstufen, die Diktatur des Proletariats und den Sozialismus errichtet.

Jetzt, wenn ein imperialistischer Weltkrieg wahrscheinlich ist, wird es stets eine zentrale Aufgabe der Partei die massen auf Kriegsausbruch und imperialistischen Überfalles der vorzubereiten. Im Falle eines imperialistischen Supermacht (eventuell im Bunde mit kleineren imperialistischen Lander wie West-Deutschland, England, Frankreich) wird der hauptteil der norwegischen Monopolbourgeoisie und der Hauptteil der Armee die Verteidigung der norwegischen Nation aufgeben. Im Falle eines imperialistischen Überfalles (oder eines proimperialistischen Putsches) ist es die Aufgabe der Partei die Fahne der Verteidigung der Nation und des Anti-Faschismus zu erheben und enen national-revolutionären Volkskrieg auszulösen. Weiter wird es die Aufgabe der Partei sein dafür zu kämpfen, dass die Staatsmacht durch ein solcher Volkskrieg die Monopolbourgeoisie nicht zuteilt werden, sondern von dem Proletariat erobert wird. Weil der Sozialimperialismus der wahrscheinlichste Angreifer ist, ist der Kampf gegen den Sozialimperialismus jetzt

Die AKP (m-l) -- (Fortsetzung)

eng mit der ersten strategischen Aufgabe des norwegischen Proletariats verbunden.

Arbeit der Partei

Die Partei nimmt an dem täglichen Klassenkampf teil um des Niveau der Massen zu erheben, den Massen den Kampf organisieren zu helfen, ihre Vertrauen zu gewinnen, und die Partei quantitativ und qualitativ zu stärken (von den Massen lernen, sich mit den Massen zu vereinen).

Die Partei nimmt an den Klassenkampf verschiedenen Bereiche teil: an dem Kampf für ökonomische Forderungen, für politische und demokratische Rechte, an anti-imperialistischer Solidaritätsarbeit, Kampf gegen die Supermächte und andere Imperialisten in Norwegen. Das stimmt mit der Massenlinie unter der Parole der Vorsitzende Mao "Dient dem Volk" überein.

Die Partei arbeitet in den Fabriken, in den Wohnbezirken, unter den Frauen, den Studenten und übrigen jungen Menschen usw. Die Partei arbeitet in Gewerkschaften und anderen Massenorganisationen, sowohl alten wie neuen, die im Zusammenhang mit dem fortschrittlichen Aufschwung während der letzten zehn Jahren hervorgewachsen sind. Gleichzeitig als die Partei an dem täglichen Kampf teilnimmt, stellt die AKP (m-l) fest, dass diese Arbeit in sich selbst nicht genug ist. Wenn sie isoliert betrieben wird, kann sie zum Ökonomismus, Reformismus und Revisionismus führen.

Die sozialistische Revolution steht nicht auf der Tagesordnung in Norwegen (in der Meinung, dass keine revolutionäre Situation liegt vor). Aber die Propaganda und die Agitation für die sozialistische Revolution steht unbedingt auf der Tagesordnung. Es ist notwendig die Teilnahme an dem täglichen Kampf mit politischem Kampf zu verbinden, um den Kommunismus zu verbreiten, um den bürgerlichen Parlamentarismus, die Sozialdemokratie und die Revisionisten zu enthüllen und den Volkskrieg zu machen, um das Verständnis auszuwickeln über der Gefahr der Supermächte.

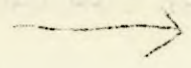
Die AKP(m-l) hat mit Erfolg den täglichen Kampf mit dem Kampf um die Massen zu revolutionieren verbunden, aber es gibt immer noch in diesem Zusammenhang wichtige Fehler und Mängel der Arbeit der Partei.

Der Kampf gegen die Sozialdemokratie und den Revisionismus

In Norwegen kann die Revolution unmöglich siegen und der Klassenkampf nicht erfolgreich werden, ohne dass man die Sozialdemokratie und den Revisionismus niederkämpft. Der Opportunismus in der Arbeiterbewegung und in der Arbeiterklasse ist die Hauptstütze der Diktatur des Monopolkapitals in Norwegen. Gleichzeitig sind die beide opportunistischen Richtungen mit den zwei Supermächten verbunden.

Der Hauptteil des Proletariats Norwegens unterstützt immer noch die Rechte Sozialdemokratie, die nach 1945 als den wichtigsten Stützpunkt des US-Imperialismus in Norwegen funktioniert hat.

Die verschiedenen Revisionistgruppen innerhalb der Sozialistischen Linkspartei - u.a. die kleine NKP - unterstützt den Sozialimperialismus. Die NKP steht vor als eine reine Quislingpartei des Sozialimperialismus und wird sehr gefährlich im Falle eines sozialimperialistischen Überfalles sein.

Die AKP (m-l) - FORTSETZUNG.

Der Kampf gegen diese richtungen muss geführt werdwn um zu entschleiern, dass sie nicht "Fortschrittliche Richtungen mit Fehler" sind, sondern, in Gegenteil, besonders gefährliche, reaktionäre Richtungen, die sich mit radikaler Demagogie maskieren. Dieses ist auch notwendig um die ehrliche und subjektiv fortschrittliche Leute zu gewinnen, die die Revisionisten dupiert haben.

Die AKP (m-l) führt die Kampf durch Propaganda (theoretische Enthüllungen) aber auch durch Agitation (die reaktionäre Politik der Revisionisten in jeder konkreten Frage zu entschleiern), durch Kampf gegen den revisionistischen Einfluss in Gewerkschaften, Massenorganisationen usw.

Resultaten des Kampfes der AKP (m-l)

AKP (m-l) ist immer noch eine verhältnissmässig kleine und neue Partei am Beginn ihrer Arbeit. Die Partei hat wichtige Fehler. Zum Beispiel: ein unzufriedenes Niveau der Schulung, schlechte Kenntnis zur Klassiker des Marxismus-Leninismus. Die Sicherheitsarbeit der Partei ist unzufriedend. Sie hat viele wichtige Fehler in ihrer Arbeit unter in der Grossindustrie. Die Partei ist nicht weit in der Arbeit mit unter den Bauern und Fischerne gekommen. Politisch ist gegenwärtig die Rechtsgefahr die grösste der Partei: d.h. Versöhnung mit dem modernen Revisionismus, Unterschätzung des Proletariats.

Die Partei hat dennoch einige Resultaten gewonnen. Sie hat eine zentrale Rolle in vielen Streiks und in der Stützarbeit für Streike gespielt. Dieses hat die Name der Partei sehr respektiert gemacht auch unter vielen Arbeiter, die sonst nicht unserer Politik unterstützten. Sie hat wichtige Erfolge in der Jugendarbeit erreicht. Sie hat Siege über Revisionisten und Sozialdemokraten in der Studentenwelt, in einzelnen Gewerkschaften usw. gewonnen. Sie ist vor fast zehn Jahren die einzige Partei gewesen, die der anti-imperialistische Solidaritätsarbeit unterstützt hat.

1. Mai dieses Jahres nahm die Partei an Frontdemonstrationen teil. Diese Demonstrationen richteten sich gegen die Regierung, gegen die zwei Supermächte, unterstützten den Befreiungsbewegungen, stellten zentralen Klassenkampfesförderungen usw. Solche Demonstrationen wurden in mehr als 100 orte durchgeführt. In den drei grössten Städten und in einer Reihe von anderen Städten waren diese Demonstrationen grösser als alle andere Demonstrationen insgesamt. In Oslo nahmen 1.200 Leute an der Zusammenkunft der sozialistische Linkspartei (SVP) teil. 3.500 Menschen nahmen an einer von der sozialdemokratischen Partei und von Führer der SVP organisierten Demonstration teil. 8.200 Leute nahmen an der Demonstration, die die Partei unterstützte, teil. Diese sind wichtige Siege, aber sie dürfen nicht verstecken, dass die Partei immerfort eine kleine Partei mit relativ beschränktem Einfluss ist.

Die Erfolge der Partei haben trotzdem dazu geführt, dass die Bourgeoisie die AKP (m-l) als eine Drohung betrachtet. Dies wird nun von den Schwierigkeiten der Revisionisten geschärft. Marxisten-Leninisten ("SUF" und "Maoisten") ist zweimal "Feind" in geheimen Armeeübungen gewesen. Eine faschistische Gruppe von etwa ein Paar Hundert Mitglieder, die Waffen sammeln und Attentaten gegen die Partei vorbereitet, hat entstanden. Eine intensive Hetze durch die Presse gegen die Partei hat begonnen. Die Kapitalisten und die Sozialdemokratie führen Kampagnen um Mitglieder der AKP (m-l) aus den industrien zu entlassen. Der Reichsanwalt (höchste Anklagebehörde des Landes) hat gesagt, dass die "Linksextremisten" die Strafgesetze brechen.

• Die AKP (m-l) - Fortsetzung

Dies ist Vorbereitungen für Angriffe gegen die Partei, und möglicherweise ein Verbot. Dazu kommt, dass die Revisionisten uns als "Faschisten" und "Gestapoagenten" nennen. Wir wissen, dass die Sozialimperialisten unsere Arbeit sorgfältig verfolgen und dass sie der NKP Direktiven geben, wie sie in Verhältnis zu der AKP (m-l) auftreten soll. Sowjetische Botschaftsbeamte haben die Demonstration am sechsten Jahrestag der Invasion der Tschechoslowakei gefilmt.

Was wir hier genannt haben, zeigt dass wir schon was erreicht haben, und dass wir uns auf dem richtigen Weg befinden.

1911-1912

Det første skritt i arbeidet med partiet, som ble gjennomført i 1911, var å etablere et partiorgan. Dette ble gjort ved at det ble etablert et partiorgan, som ble kalt "Partiet". Dette organet ble etablert for å sikre at partiet hadde en egen stemme, og for å sikre at partiet kunne uttrykke sine syn og holdninger. Dette organet ble etablert for å sikre at partiet hadde en egen stemme, og for å sikre at partiet kunne uttrykke sine syn og holdninger.

Det neste skrittet i arbeidet med partiet, som ble gjennomført i 1912, var å etablere et partiorgan. Dette ble gjort ved at det ble etablert et partiorgan, som ble kalt "Partiet". Dette organet ble etablert for å sikre at partiet hadde en egen stemme, og for å sikre at partiet kunne uttrykke sine syn og holdninger.